

1898-03-27

01

STATIONSWEG 29

LEIDEN

27 Maart 1898.

Mijn waarde vriend,

In dien er iemand aan schuldig is,
dat jij van de jubilee-planner niet ge-
weten hebt, dan ben ik het. Ik had
namelijk plan gehad dit gedenkfeest
niet te vieren, omdat ik mijn vier jaren
geleden bij mijn 40 jaren dienst in de
Broederschap door deze duo in 't Sonnetje
geset was. Ik vond het onbescheiden
me alweer gepreest te worden. Daar
men wilde 't niet gedragen. En daarna
het tot een compromis: voorwaarden
van mijn zij: geen cadeaux, geen rond-
gesonden brieven enz.; voorwaarden mij
gesteld: ik maect ditter voor mijn portek

dat dan bij de remonstrantsche vaderen
in de Consistorie te Amsterdam zou
geplaatst worden, en mij onderwezen
aan een receptie of een dinner. Zoo is 't
gebeurd. Het portret is goed geslaagd,
zoals van Jozuelin de Jong te wachten
was. Het dinner werd beperkt tot de
commissie en de oude leerlinge en leerlingen
van 't Seminarie en de receptie stond
goed voor allen. Natuurlijk hebben wij
onse dankbaarheid getoond door een
vijf of zes dinéjes bij ons aan huis
te geven, wat wij geselliger vonden
dan een maaltijd van zestig of seventig
gasteren bij Wijzenburg. Door deze
gewilde beperking heeft gy er niets
van verloren.

heen dat heeft éér goede sy gehad,
zamelijk dat uw brief niet verzonken is
in de menigte die op 13 Febr. en kort
daarna mij overstroomde, en dat hij nu
wellicht wat uitvoeriger is, dan hy anders
zou geweest бы. In elk geval hebt ge
er mij een bijzonder groot genaegen mee
gedaan. Toen ik uw schijven las, ging
ook mij al die herinnering weer door
de gedachten: uw ondengend gezicht
op 't college als ik my op het glijbaantje
van een of andere hypothese waagde, die
u niet aorstond en waarbij ik mocht
had op de been te blijven; uw tegenwoor-
digheid met nog een paar andere uitve-
korenen op onze zilveren bruiloft; ons
verblijf te Gneuen, waar gy uw maaltijd
rauwlyks proefdeet door de aanstaande
verbazing over den goeden Pleyte, die

be een taal na de andere zat, en
en haast nog meer een humor gaande
spraak dan de kraaiende Nöldeke
bij von Kremer en de bizarverswervinge
Bezold, die los daar bleef als hop;
ook dacht er aan hoe *gij* mij steeds
ontsnapt *gij*, eerst als Neolooq, waarin
gij een oakhout gelijk hadt, toen als
Collega van Universiteit en Akademie,
en dat juist toen ik hoopte op uw
medewerking voor een tweede uitgaf
van *dijn* geschiedenis r. d. godsdienst.
Ik heb mij aan vele mijne leerlingen
gehecht en was verheiden ook plezier
gehad, maar nooit een hoger gesteld
dan u, zelfs Lermans niet, van wie
ik anders veel verwachting heb. En
daarom deed het mij goed om u te
horen, dat ik niet doudes invloed

op uw vooring ben gewest.

STATIONSWEG 29
LEIDEN

Ik vist wel dat *je* van mij
hieldt, evenals ik van u, en ik mocht
vermoeden dat mijn gōes voor de god-
dienstgeniedenis bij u mee der lust
had aangewakkerd om daaraan op het
doss h gehosen terrein Inha een groot
deel van uw krachten te wijden, maar
dat mijn onderwijs nog in hooge mate
vor u van nut is geweest had ik nooit
gedacht en verneem ik daarom wel des
te groter genoegen. Het is mij meer
waard dan verheiden lofpederen, had
goed ook gemeend, die ik in der laatste
tijd heb moeten aanhoren.

Mijne vrouw, die a lantelijk laet gracter,
lendt u een van de artikels bij gelegen-
heid van mijne feest viering. Ik denk
wel dat van de goeje in Eigen Haard.

Ik had u al vroeger willen en mochten schrijven, maar ik beswijk onder de correspondentie en de steeds toenemende drukte van mijn twee Professoraten.

Het aantal theologanten is tot 80 à 100 gekomen, hetgeen zoveel tentamens en examens vertegenwoordigt; bij 't Seminarie zijn er 7 en 5 nieuwe lebber, die aangemeld, en mijne relaties zijn met de jaren in gelijke verhouding neegenomen. Dit maakt dat ik niet suchend verlangen naar de vacanties begin uit te lichten. Daarbij kwamen nu in de laatste jaren de Gifford Lectures die mij van allen anderen bysonderen arbeid afhielden en een proces van een exelachtiger aantal ten gevolge hadden - en zij ken ik nu genoeg om te weten wat dalk een tribulatie voor mij moet zijn.

Maar gelukkig is dit laatste gestillt en ben ik over mijn leeftijd vlot en gesond. Hij hebben, zoals zij uit de dateering kent dien en nieuw huis betrokken. Delf zijn wij aan 't bouwen geweest, op een vroeghe stand, alles ingevuld naer zijn smaak en gemak, gesellig, licht en droog. Ditz heeft mij verkeerd veel goed gedaan en ik weet hier veel meer en aangename dan in mijne kille, donkere studieruimte op 't Rapenburg. Ik hoop het dus nog enige jaren te kunnen volhouden, en dan als de rustig komt nog iets te kunnen werken. Mijn Geniedienst v. d. Godd. in de Oudheid is midden in 't Avesta blijven staan; de Gifford dragen daarvan de schuld. maar nu, als 't Jahresbericht, dat ik op mij genome

heb, klaar is, aan dat er weer aan begonnen. Dat ik het werk op desen voet aanvind getrouwde meer van moed dan van verstand; maar nu ik heb voornemen te kunnen gaf met dit deel het boek compleet te verklaaren en daar der titel te veranderen: Gesch. o. d. godd. bij de klassieke volker van 't Oosten of zoo iets, krijg ik smeekbededer en vermaningen om dit niet te doen, en zal ik misschien zijn laatste jaren weer in Griekse en Romeinse Mythologie en Sacra moeter versinken.

Dat zij van Vronkel vertell overondert mij niet. Ik heb hem nooit recht gevraagd en hij hield zich op een afstand, evenals Van Kester, dien ik zelfs nog nooit heb gesien.

Het hartelijke groeter en veel dank
de uwe P.D. Tieb

Giele

Hoogtevender Meen

Dr. C. Snouck Hurgronje

Weltevreden

Ned. Indie.

XO2

V

